

Arrest

nr. 315 347 van 23 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 februari 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. WORONOFF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij dient op 19 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Op 6 december 2023 wordt zij gehoord door een medewerker van het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 16 januari 2024 ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing waarbij haar verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U bent een etnische Albanees afkomstig uit Rufc i Ri in Kosovo en beschikt over de Kosovaarse nationaliteit. Vier maanden voorafgaand aan uw vertrek naar België leerde u M.G. kennen via het internet. Zij is bevriend

met de vriendin van uw broer B. (O.V. [...]). U besloot om voor haar naar België te komen. Aangezien u toen nog niet visumvrij kon reizen, besloot u om begin april 2023 op illegale wijze de grens met Servië over te steken. Nog steeds in april 2023 kwam u aan in België en op 19 juni 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een eventuele terugkeer naar Kosovo vreest u niet langer samen te kunnen zijn met uw vriendin en er geen werk meer te kunnen vinden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart; uw geboorteakte; een akte van uw burgerlijke staat; en een Belgisch arbeidscontract.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Kosovo hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U besloot Kosovo namelijk te verlaten omdat u bij uw vriendin wou zijn die hier in België verblijft (CGVS, p. 5). Dit door u ingeroepen motief voor uw vertrek uit Kosovo is van louter persoonlijke aard en ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u in dit verband een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook uw vrees geen werk te vinden bij terugkeer (CGVS, p. 5) valt niet onder bovenvermelde gronden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in Kosovo in een restaurant werkte en het laatste anderhalf jaar als elektricien (CGVS, p. 3 en 5). Voorts blijkt dat u met dat werk in staat was in uw levensonderhoud te voorzien (CGVS, p. 5-6). Uit niets blijkt dat u bij een terugkeer naar Kosovo niet opnieuw aan de slag zou kunnen in een restaurant of als elektricien.

De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie. Uw identiteit en nationaliteit, alsook uw burgerlijke staat als vrijgezel worden niet in twijfel getrokken. Uw Belgisch arbeidscontract is niet relevant bij de beoordeling van uw vrees ten aanzien van uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In het verzoekschrift voert verzoekende partij een schending aan van artikel 57/6/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het beginsel van de goede administratie.

2.2. De verzoekende partij stelt dat zij met haar vriendin in België wil verblijven. Zij vreest bovendien in een moeilijke socio-economische situatie te belanden in haar thuisland. Als zij geen inkomen heeft kan zij geen menswaardig leven leiden, reden waarom haar aanvraag gegrond dient verklaard te worden. Een gezamenlijk leven met haar partner is volgens verzoekende partij ook een element om een menswaardig leven te leiden. De financiële situatie in haar herkomstland heeft tot gevolg dat de levensomstandigheden

gelijkgesteld zijn aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Gelet op het voorgaande dient verzoekende partij erkend te worden als vluchteling, of tenminste dient zij van de subsidiaire bescherming te kunnen genieten.

De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing nietig te verklaren en haar als vluchteling te erkennen of haar de subsidiaire bescherming te verlenen, in ondergeschikte orde vraagt zij de bestreden beslissing terug te wijzen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

3. Aanvullende nota

Verweerder maakt op 26 september 2024 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie wordt gemaakt van de algemene situatie in Kosovo. Hij verwijst hierbij naar de weblink van "COI Focus: Kosovo, Algemene situatie van 5 december 2023".

4. Beoordeling

4.1. Het beroep van de verzoekende partij is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 16 januari 2024 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en deels aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

4.3. Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*".

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*".

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*"

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Ook in het recentste koninklijk besluit van 12 mei 2024 dat die lijst van veilige landen van herkomst vastlegt, is dit het geval.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Kosovo, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker (*cf.* RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

4.4. Verzoekende partij verklaart Kosovo te hebben verlaten omdat zij bij haar vriendin wou zijn die in België verblijft. Zij vreest bij terugkeer naar Kosovo niet langer samen te kunnen zijn met haar vriendin en er geen werk te kunnen vinden in haar thuisland. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat het door verzoekende partij ingeroepen motief voor haar vertrek uit Kosovo van louter persoonlijke aard is en niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteert die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekende partij in dit verband een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Betreffende haar betoog in het verzoekschrift dat de moeilijke socio-economische situatie in haar land van herkomst andere problemen veroorzaakt, met name dat als zij geen inkomen heeft zij in geen geval een leven kan hebben dat conform is aan de menselijke waardigheid dient opgemerkt dat louter socio-economische motieven eveneens niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in verzoekende partij haar hoofde suggereren, noch wordt dit door verzoekende partij concreet aangetoond. Ook de door verzoekende partij middels aanvullende nota bijgebrachte landeninformatie is niet van die aard hierop een ander licht te werpen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt echter dat zij in Kosovo in een restaurant werkte en het laatste anderhalf jaar als elektricien (NPO, p. 3, 5). Met dat werk was zij immers in staat in haar levensonderhoud te voorzien (NPO, p. 5 en 6). Er kan derhalve niet worden aangenomen dat verzoekende partij, indien zij zou terugkeren naar Kosovo, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen als gevolg van een intentioneel en opzettelijk menselijk handelen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan voormeld relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Kosovo een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.6. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekende partij geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een

substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

7. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS